



## Arrest

nr. 174 578 van 13 september 2016  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***A. Feitenrelaas***

*U verklaarde dat u de Iraakse nationaliteit bezit, een Arabier bent die opgroeide in een sjjiitische familie binnen de sjjiitische stam Al-Alawi, die deel uit maakt van de Musawi stam. U bent op X in Bagdad geboren. U woonde vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Irak in de Al Shaab wijk van Bagdad in de subwijk Hur, gelegen in Rusafa, Bagdad. Daar woonde u met uw ouders, uw jonge zus uw 4 broers en hun vrouwen. U doorliep uw lagere school in de Bager al Arab school, uw lager middelbaar in de Al Istikama school en uw hoger middelbaar in de Al Babil school. Vanaf 2011 studeerde u aan het Technisch instituut van Bagdad in de richting Networking en PC's.*

*U werkte een korte periode op zelfstandige basis, vanaf het moment dat u in uw derde jaar zat, in het plaatsen van routers, programmeren van computers en verlengen/knippen van computerkabels bij mensen thuis. Uzelf gelooft in God maar niet in het volgen van religieuze regels en zeker niet deze van de sjiieten, die gekke regels hebben volgens u.*

*Uw vader is een belangrijke sjeik van de stam Alawi, een religieuze stamleider die vaak het gebed doet en waar de mensen op straat Sayyid (meneer) tegen zeggen. U heeft een slechte relatie met uw vader en uw familie. Uw vader verplichtte u om religieuze regels te volgen. Uzelf bent ervan overtuigd dat deze regels niet correct zijn en wilde deze regels niet volgen. Uw vader strafte u daarvoor en sloot u af en toe op in een ruimte die bedoeld was als opslagplaats. Uw broers volgden uw vader in deze discussies en kozen niet uw kant, uw moeder en zus durfden niet tegen uw vader ingaan. U had geen vrienden in uw huis. U vindt uw vader een religieuze extremist*

*In juli 2015 studeerde u af aan de universiteit. U vluchtte preventief uit Irak omdat de afspraak met uw vader was dat u zou gaan vechten voor Hashd al Shabi na uw afstuderen. U wil niet gaan vechten en vluchtte uit Irak omdat u vreest dat uw vader u zal doden omdat u de familie ten schande maakt.*

*U verliet Irak op 16 augustus 2015 om 8 u 's morgens vanop Najaf luchthaven, u kwam in Istanbul aan om 11u 's morgens, u verbleef in Istanbul tot 23 augustus en zette dan uw weg voort in verschillende busjes. U zag niet door welke landen u reed, de busjes hadden geen ramen en u kon niets zien. U kwam op 30 augustus in België aan, twee dagen later, op 1 september 2015, vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in Brussel.*

*Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende originele documenten voor: identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, diploma hoger onderwijs, medisch voorschrift medicamenten (3 exemplaren), brief Fedasil, foto broer in legeruniform. Alsook legde u van volgende documenten kopieën voor: paspoort, diploma 6de leerjaar, 4 identiteitsdocumenten van uw vader (identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, paspoort en woonstkaart), telkens 3 identiteitsdocumenten van uw moeder, broers en zus (identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, paspoort), badge broer ministerie van binnenlandse zaken, badges van militie Hezbollah Al-Abrar van 2 broers, foto van 2 broers met man met t-shirt militie, 2 foto's van religieuze bijeenkomsten waarvan vader op 1 foto te zien is.*

## **B. Motivering**

*Na een grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken waarom u als sjiit zou vervolgd worden in Bagdad door uw sjiitische familie. U geeft aan dat uw vader een belangrijke positie bekleedt, hij zou een sjeik zijn, en vreest dat hij en uw broers u zullen vervolgen als u zich niet aansluit bij Hashd al Shabi. U vreest dat uw vader u zal vermoorden en indien hij het niet zal doen, dat uw broers dit wel zullen doen in zijn naam omwille van de positie van uw vader (Vragenlijst, vragen 4 en 5, CGVS p.16). Uw algemene geloofwaardigheid wordt echter sterk ondermijnd door allerhande discrepanties.*

*Namelijk haalde u bij het CGVS eerst helemaal niet aan dat uw vader een sjeik was (CGVS p.4, p.6-7). U haalde aan dat uw vader gelovig was (CGVS p.4, p.6) en toen u gevraagd werd naar uw vrees haalde u bij het CGVS aan dat u uw vader vreest omdat hij u verplichtte religieuze regels te volgen zoals 5 keer te bidden en te vasten (CGVS p.4.). Dit zijn algemene geloofsregels en geenszins uitzonderlijk in Irak, laat staan elementen die aanduiden dat uw vader een sjeik zou zijn. U gevraagd naar de redenen waarom u Irak verlaten had herhaalde u, zo stelt u zelf, deze familiale problemen zonder de hoge positie van uw vader te vermelden (CGVS p.6). U voegde daaraan toe dat u een afspraak had met uw vader dat u voor de sjiitische militie Hashd al Shabi zou gaan vechten na uw afstuderen. Omdat u niet voor Hashd al Shabi wilde vechten bent u gevlucht (CGVS p.6), verklaarde u, wat u nadien bevestigde (CGVS p.16). U wilde niet deelnemen aan het sjiitische geloof maar maakte toch een afspraak met uw vader om uzelf aan te sluiten bij Hashd al Shabi en wilde deze niet meer nakomen, dat is initieel de enige vrees die u aanhaalde bij het CGVS. U gevraagd naar additionele redenen en of u daar iets aan toe te voegen heeft, zei u neen (CGVS, p.6). Pas later haalde u aan dat uw vader een sjeik was die wegens zijn hoge positie druk uitoefende (CGVS p.7). Dat uw vader een sjeik van de Alawi stam (CGVS p.3) zou zijn loopt gelijk met de verklaring die u aflegde in uw eerste gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst, vraag 5), maar het kan bezwaarlijk overtuigen dat u dit niet onmiddellijk vermeldde bij het CGVS, ook al werd u voordien meermaals de kans geboden om over uw stam en uw vader te praten (CGVS p.3, p.4, p.6) en werd u reeds specifiek gevraagd naar uw asielmotieven (CGVS p.6). U geconfronteerd met deze discrepantie haalde u aan dat er nog niet specifiek was doorgevraagd naar uw probleem, een antwoord dat weinig bevredigend is daar u wel degelijk uitdrukkelijk naar uw motieven werd gevraagd (CGVS p.7).*

Er werd u daarop de kans geboden dit gegeven toe te lichten, doch initieel zweeg u (CGVS p.7). De verdere verklaringen die u aflegt ondermijnen nog verder de algemene geloofwaardigheid van uw vrees doordat u slechts zeer geringe informatie kan geven over de positie van uw familie in de maatschappij (CGVS p.6-11, p.12-14). U haalt twee argumenten aan wanneer u gevraagd werd uit te leggen wat het inhoudt dat uw vader een sjeik zou zijn. U hoorde op straat dat men uw vader Sayyid Khadem (heer Khadem) of sjeik Khadem noemt en uw vader nodigde mensen uit bij hem thuis (CGVS p.10). Dat zijn op zichzelf staand allerm minst overtuigende argumenten. Deze argumenten kunnen vooral niet overtuigen gelet op uw verdere verklaringen. Het kan zo absoluut niet overtuigen dat u, wanneer u er specifiek en herhaaldelijk naar gevraagd werd, geen details kan geven over wat het inhoudt een sjeik te zijn (CGVS p.7, p.9, p.10, p.14). Zo weet u niet wat uw vader dagelijks deed als sjeik (CGVS p.7), u kent geen namen van andere stamleiders (CGVS p.7), u weet niet hoe uw vader sjeik werd (CGVS p.9) noch welke stammen voor Hashd al Shabi zijn (CGVS p.9) - ook al zat uw vader volgens uw verklaring samen met de stamleiders die Hashd al Shabi steunden (CGVS p.9), u weet niet wie de mensen zijn op de foto van religieuze leiders die u voorlegt of waarom ze gekleed zijn in traditionele klederdracht (CGVS p.14). Uw uitleg dat u zich niet bezighield met het geloof (CGVS p.4) of probeerde uw vader te ontwijken (CGVS p.8) kunnen hier niet worden ingeroepen als een geldig excuus om niet in detail te kunnen treden, temeer dit in schril contrast staat met uw verklaringen dat uw familie u verplichtte op te groeien binnen het sjiitische geloof (CGVS p.4, p.6, p.8), uw vader u steevast vroeg om deel te nemen aan religieuze bijeenkomsten (CGVS p.7), uw vader u naar de markt stuurde om boodschappen te doen voor deze bijeenkomsten (CGVS p. 7, p.10) en u aangaf dat er over het geloof en over zijn handelingen als sjeik wel degelijk gesproken werd in uw huis (CGVS p.7). Verder heeft u volgens uw verklaring al van kinds af aan uw vader als sjeik gekend en heeft u hem nooit anders gekend (CGVS p.7). U vermeldde daarenboven dat uw vader elke donderdag samen bad met anderen soms op locatie maar ook soms bij u thuis, dat donderdaggebed was voor hem de belangrijkste uiting van zijn sjeik zijn volgens u (CGVS p.9). Gelet op bovenstaande verklaringen kan het bijgevolg absoluut niet overtuigen dat u omtrent al deze punten geen verdere informatie kunt geven. Redelijkerwijs mag van u als inwonende zoon en gelet op uw verklaringen verwacht worden dat u meer details kan geven over uw vader als sjeik. Gezien bovenstaande observaties hebt u bezwaarlijk aannemelijk gemaakt dat uw vader een vooraanstaande sjiitische sjeik zou zijn en kan er bijgevolg geen geloof worden gehecht aan deze door u aangehaalde problematiek.

Ook wat betreft de maatschappelijke positie van uw broers kan u niet overtuigen bij het CGVS. Zo gaf u eerst aan bij het CGVS te worden verplicht door uw broers en vader u aan te sluiten bij sjiitische milities (CGVS p.6, p.16). U vermeldde bij de bespreking van uw vrees op geen enkel moment dat twee van uw broers aangesloten zijn bij sjiitische milities (CGVS p.6-11) toen u nochtans uitgebreid de kans geboden werd uw vrees en redenen om Irak te verlaten uiteen te zetten. Dat u nergens spontaan spreekt over de posities van uw broers komt uw geloofwaardigheid andermaal niet ten goede. Immers, pas bij de bespreking van de documenten bij het CGVS gaf u plots aan dat twee van uw broers aangesloten zijn bij sjiitische milities en deze verklaringen werden enkel afgelegd omdat u gevraagd werd de 'lidkaarten' van uw broers van de milite Hezbollah Al Abrar te bespreken (CGVS p.12-13). Nergens haalde u eerder spontaan aan dat uw broers bij milities actief waren. U kon verder ook geen verklaringen afleggen omtrent hun lidmaatschap (CGVS p.12-13). U verklaarde dat u de badges toevallig vond in een doos en dat uw broers afspraken met militeleden maar verder weet u weinig van milities, zo gaf u aan (CGVS p.13). Gezien uw vrees om deel te moeten gaan uitmaken van sjiitische milities een reden was om Irak te verlaten volgens uw verklaringen kan het niet overtuigen dat u uzelf niet informeerde bij welke milities uw broers zaten. Zeker gelet op uw additionele verklaring dat uw broer Firas zich aansloot bij de milite Hezbollah Al Abrar net na de afkondiging van de Fatwa in 2014 die aan de basis ligt van Hashd al Shabi (CGVS p.12). Als u echt vreesde voor Hashd al Shabi te moeten vechten, kan het niet overtuigen dat u dit niet eerder vermeldde bij de bespreking van uw vrees. Dat uw andere broer Sermad een politieagent/luitenant zou zijn hoeft hier op zich niet te worden betwist maar gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen, kan uw verklaring dat uw broer u in heel Irak zal kunnen en willen vinden niet overtuigen (CGVS p.16).

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw asielmotieven, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering door uw familie te zullen worden gedwongen lid te worden van Hasd al Shabi. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd blijkt daarenboven geen sprake te zijn van gedwongen rekrutering door Hashd al Shabi. Het staat u vrij u als vrijwilliger bij hen aan te sluiten, of dit niet te doen. U vermeldde bij het CGVS dat u zich niet wenste aan te sluiten bij Hashd al Shabi omdat u niet wenste te doden (CGVS p.16) en niet wenst te strijden (CGVS p.6) en u haalt nergens aan dat u door de milities verplicht zou worden. Er werd u ook gewezen op onderstaande informatie beschikbaar bij het CGVS dat Hashd al Shabi milities vrijwilligersorganisaties zijn.

*“Door middel van een actief rekruteringsbeleid weten de sjiitische militieën die al-Hashd al-Shaabi uitmaken tal van jongeren te overtuigen om deel te nemen aan de gewapende strijd tegen IS in Irak. De diverse sjiitische militieën die al-Hashd al-Shaabi uitmaken oefenen hierbij geen dwang uit om jongemannen te verplichten om deel te nemen aan deze strijd. Al-Hashd al-Shaabi is een vrijwilligersleger dat rekruten aantrekt door middel van het maatschappelijke prestige en de financiële voordelen die lidmaatschap opleveren” (Zie blauwe map COI FOCUS Irak: Rekrutering door Popular Mobilization Units/al-Hashd al-Shaabi – 5 februari 2016). Uw reactie op deze informatie was dat u hoopt dat uw vader dit ook zo zou bekijken omdat hij zei dat zijn kinderen zich bij Hashd al-Shabi moesten aansluiten (CGVS p.16). U betwistte deze informatie over Hashd al-Shabi niet. U gaf aan preventief gevlucht te zijn meteen na uw afstuderen (CGVS p.6, p.11). Er is zeker vanuit de militieën zelf geen sprake van gedwongen rekrutering.*

*Wat betreft uw medische en psychologische toestand dient het volgende te worden opgemerkt. U was in staat om een gehoor en gedetailleerde verklaringen af te leggen, zo gaven u en uw advocaat aan (CGVS p.2) en wat ook wordt bevestigd door het bericht van Fedasil dat u aan het CGVS presenteerde (CGVS p.2, zie Groene Map, punt 7). Rekening houdend met uw medische toestand werd u aan het begin van het gehoor zeer duidelijk verzekerd dat u steeds mocht tussenbeide komen als u vragen niet begrepen had (CGVS p.2) en werden vragen herhaald wanneer u daarom vroeg (CGVS p.3, p.7, p.9-10). Er werd u ook uitgebreid en meermaals de kans gegeven om bijkomende opmerkingen te maken (CGVS p.6, p.10, p.12, p.16, p.17). Tijdens het gehoor hebben er zich geen problemen voorgedaan en dat u in staat was gedetailleerde verklaringen af te leggen blijkt uit uiteenlopende elementen zoals onder andere de reisroute (CGVS p.16), de buurwijken (CGVS p.5), de geboortedata en de opsomming van uw broers en zus (CGVS p.5), de computerprogramma's waarmee u werkte (CGVS p.5). Het kan dan ook niet overtuigen dat deze mate van gedetailleerdheid niet terug te vinden is wanneer u gevraagd werd naar de positie van uw vader, zoals hierboven uitvoerig werd aangetoond.*

*Gezien het geheel van bovenstaande observaties hebt u de door u aangehaalde asielmotieven totaal niet aannemelijk gemaakt en dient u de vluchtelingenstatus te worden geweigerd.*

*Wat uw documenten aangaat, kunnen zij uw appreciatie niet ombuigen in positieve zin. U gaf aan bij het CGVS dat u geen enkele vriend had in uw familie en toch presenteerde u aan het CGVS heel wat documenten die betrekking hebben op leden van uw familie (CGVS p.11-14). U presenteerde nationaliteitsbewijzen, identiteitskaarten, paspoorten van uw beide ouders én alle broers en zussen. U hiermee geconfronteerd beweerde u dat u een doos vond op de 2de verdieping van uw huis waarin al deze documenten bewaard bleven (CGVS p.12). Ook vond u in die doos 2 badges van de militie Hezbollah Al-Abrar van uw 2 broers (CGVS p.13), zo haalde u aan. Vooreerst is het toch wel opmerkelijk dat al de originele documenten in een doos zouden worden bewaard door uw vader daar het toch veel logischer zou zijn dat de documenten zich bij de desbetreffende gezinsleden zouden bevinden. Verder kan het niet overtuigen dat u zulke documenten ter beschikking heeft en toch zo weinig details kan vertellen over uw familie. De zwart-wit kopies van foto's van religieuze bijeenkomsten die u neerlegt, vormen verder geen begin van bewijs dat uw vader een sjeik is. Op één foto staat hij al niet op volgens uw verklaring (CGVS p.13), op de andere foto staat een man die lijkt op uw vader maar waar door de traditionele kledingdracht en de slechte kwaliteit van de foto geen uitsluitsel over kan genomen worden. Dit werd u tijdens het gehoor meegedeeld om u de kans te geven via verklaringen uw eigen geloofwaardigheid te herstellen (CGVS p.14). U kon geen verdere verklaringen afleggen en herhaalde dat u zich enkel richtte op uw studie (CGVS p.14). U wist niet wie op de foto's staan, welke kledij ze droegen noch waarom (CGVS p. 13-14). De andere documenten hebben betrekking op uw identiteit en herkomst, een gegeven dat hier op zich niet ter discussie staat. Uw verklaring dat u medische problemen heeft en ter staving waarvan u een aantal stukken neerlegt wordt door ons niet betwist, doch gezien bovenstaande observaties is het totaal niet duidelijk wat er aan de grondslag hiervan ligt.*

*Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.*

*Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is,*

en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km<sup>2</sup>, telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd.

*De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.*

*De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich, in wat zich aandient als een eerste middel, op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, artikelen 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij benadrukt dat zijn identiteit, herkomst en nationaliteit niet worden betwist en vestigt de nadruk op de neergelegde documenten.

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen van bij de DVZ en bij het CGVS en stelt dat het niet serieus is dat hem wordt verweten dat hij bij het CGVS niet onmiddellijk verklaarde dat zijn vader een sjeik was. Hij sprak over zijn vader en over het gegeven dat deze de sjeik en leider van de stam was.

Verzoeker heeft bij het CGVS verklaard wat hij wist over zijn vader en diens positie. Hij werd gestraft door zijn vader en had altijd schrik. Dit blijkt uit het schrijven van Fedasil van 30 maart 2016. Verzoeker kent problemen van angst met een ernstige vorm van stotteren en een spraakstoornis.

Verzoeker wijst erop dat er geen sprake is van een algemene rekrutering doch wel van een rekrutering door zijn vader en zijn broers. De druk van de familie was enorm. Het schrijven van Fedasil spreekt van enorme psychologische en sociale druk door de familie.

Verzoeker herhaalt de verklaringen die hij bij het CGVS aflegde over de documenten van zijn familie.

Verzoeker toetst zijn asielrelaas aan de criteria bepaald in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève. Volgens verzoeker stelt het CGVS zich geen vragen over de behoefte aan effectieve en niet-temporaire bescherming.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij stelt dat het verkeerd is van het CGVS om te beweren dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is. Tevens citeert hij uit algemene informatie inzake de veiligheidssituatie in Irak en Bagdad.

Verzoeker heeft verschillende redenen om een onmenselijke behandeling te vrezen. Hij heeft ook een bijzonder profiel.

2.2.1. Verweerder legt op 16 augustus 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier. Het betreft de *COI Focus "IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 23 juni 2016 en een document getiteld *"IRAK – VRIJWILLIGE TEURGKEER"* van 24 juni 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2.2. Verweerder legt op 18 augustus 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het dossier. Het betreft de *COI Focus "IRAK, Addendum. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van 12 augustus 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.2.3. Verweerder legt op 22 augustus 2016 door middel van een aanvullende nota een bijdrage neer van 16 augustus 2016 van *"Musings on Iraq"* (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

2.3. Verzoeker legt ter terechtzitting van 24 augustus 2016 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 13).

Bij deze aanvullende nota voegt hij de volgende stukken: cijfers van Iraqi Body Counts (IBC) (stuk 1), een bijdrage van Al-Monitor van 5 augustus 2016 (stuk 2), een artikel van de BBC van 3 juli 2016 (stuk 3), bijdragen van het EPIC (stukken 4-7), een bijdrage van het ISW (stuk 8), een blogpost van 5 juli 2016 (stuk 9), enkele bijdragen van Musings on Iraq (MOI) (stukken 10-12), enkele persartikelen (stukken 13-18), twee documenten van de UN Mission to Iraq van juli 2016 (stukken 19-20), een UK Home Office rapport van augustus 2016 (stuk 21), informatie van MOI (stukken 22-14), een rapport van 8 augustus 2016, getiteld *Fight of Flight: The Desperate Plight of Iraq's "Generation 2000"* (stuk 25) en informatie van IBC (stukken 26-28).

Verzoeker verwijt het CGVS in zijn aanvullende nota dat in de nota van 12 augustus 2016 een deel van de bronnen die geraadpleegd werden niets meer zijn dan een herlezing van (veel) oudere documenten. Deze zijn voorbijgestreefd door de recente ontwikkelingen.

Verzoeker verwijst voorts naar de gevolgen van de zware aanslag op 3 juli 2016 te Karrada voor de minister en het hoofd van de veiligheidsdienst. Verder wijst hij op het sektarische karakter van het geweld en op de zware tol van de voormelde aanslag.

Waar verweerder in de recente nota verwijst naar de nota van 23 juni 2016, stelt verzoeker dat het niet duidelijk is of deze nota in het onderhavige dossier door het CGVS werd neergelegd.

Verzoeker wijst erop dat er humanitaire problemen zijn naar aanleiding van de burgers die Fallujah ontvluchten, dat er op zulke vluchtende burgers wordt geschoten door IS en dat IS gedwongen rekruteert en voedsel weigert bij gebrek aan medewerking.

Verder wijst hij erop dat er aanvallen plaatsvinden op IDP kampen in Bagdad en dat er aanslagen worden gepleegd. De situatie in Bagdad is zorgwekkend en aanslagen blijven voortduren in en rond Bagdad.

Het CGVS houdt er voorts geen rekening mee dat de bomaanslag van 3 juli 2016 de positie van de huidige eerste minister in Irak, die reeds wankel is, nog zal verzwakken. Het CGVS trekt, hoewel het verwijst naar een document van het ISW, dus niet de gevolgen die het document zelf trekt.

Verzoeker brengt verder nog een aantal van de door het CGVS gebruikte bronnen bij. Volgens hem blijkt hieruit dat het geweld verschillende vormen aanneemt en als willekeurig aanzien dient te worden. Het is duidelijk dat er geen veiligheid en geen hoop zijn voor Irak.

Verzoeker stelt zich voorts vragen bij de correctheid van de analyse van *"Musings on Iraq"* (MOI). In mei meende deze site dat IS aan slagkracht verloor, terwijl IS het geweld in juni en juli opvoerde. Verzoeker merkt op dat de schrijver van MOI een middelbare school-leraar uit Californië is, die zich baseert op het nalezen van artikelen over Irak in het algemeen. Vragen kunnen gesteld worden bij diens *"mijmeringen"*. De auteur is niet ter plaatse en zijn lectuur schijnt zich te beperken tot wat er in Californië voorhanden is. De auteur pocht dat hij wordt geciteerd door het UK Home Office doch daarbij blijkt dat zijn cijfers veel minder accuraat zijn dan deze van *"Iraq Body Count"* (IBC) en van de VN. Hiermee is eveneens het document *"declining violence in Iraq jan-jul 2016"* ontkracht. Dit is gebaseerd op het aantal 'incidenten', hetgeen een werkwijze is die noch door de VN, noch door IBC gehanteerd wordt.

De cijfers van MOI zijn bovendien enkel gebaseerd op een lectuur van een veertigtal kranten, terwijl IBC zich baseert op meer bronnen. De cijfers mogen dan ook niet worden aanzien als bewijs voor een vermindering van het geweld. Zelfs indien er een vermindering was, dan nog zijn de cijfers sedert juni opnieuw gestegen. Het aantal slachtoffers schiet eveneens opnieuw de hoogte in. Verzoeker brengt de bijdrage van MOI van 23 augustus bij. Hieruit blijkt dat MOI eenzijdig informatie herkaut. De conclusie is echter interessant nu besloten wordt dat het gebrek aan toekomstperspectief voor de jeugd aanleiding dreigt te geven tot een nieuwe politieke crisis en een gewapend conflict. De enige wijze om te overleven is zich aan te sluiten bij een gewapende groepering of om te vluchten.

Verzoeker verwijst naar de verhoogde onveiligheid van controleposten en de aanslag van 3 juli 2016. IS laat kleine cellen onafhankelijk van elkaar opereren en één en ander hangt samen met de aanval op Fallujah, die maakt dat IS door aanslagen te plegen prestige tracht terug te winnen.

Wat de gegevens van de VN betreft, houdt het CGVS er verder geen rekening mee dat deze cijfers als minimum beschouwd moeten worden en dat de bijkomende vlucht en volksverhuizingen eveneens veel slachtoffers maken. Tienduizenden mensen zijn op de vlucht naar aanleiding van het offensief op Fallujah.

Samenvattend besluit verzoeker dat de verhoging van het geweld en de verzwakking van de politiek gedocumenteerd zijn. Hij snapt niet hoe het CGVS kan besluiten dat de situatie niet fundamenteel gewijzigd is sedert begin juli. Het aantal aanslagen en het aantal slachtoffers gaat duidelijk in stijgende lijn. Alle bronnen vrezen voor de toekomst.

De huidige cijfers zijn bovendien vergelijkbaar met deze van eind 2015. Toen werd er wel subsidiaire bescherming geboden.

Het artificiële onderscheid tussen willekeurig en gericht geweld vindt voorts geen steun in de documenten. Een belangrijk deel van het geweld is willekeurig.

Verzoeker verwijst nog naar arrest nr. 172 676 van 28 juli 2016, nr. 169 112 van 6 juni 2016 en nr. 167 850 van 19 mei 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

2.4.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.4.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van de druk die door zijn vader en zijn broers op hem werd uitgeoefend om de Hashd al Shaabi te vervoegen.

Inzake deze aangevoerde vrees voor vervolging wordt in de bestreden beslissing op omstandige en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom hieraan geen geloof kan worden gehecht. Meer bepaald wordt hierin vastgesteld dat (i) verzoeker ingevolge zijn incoherente verklaringen en verregaande onwetendheid dienaangaande de positie van zijn vader als sjeik geheel niet aannemelijk maakt; (ii) verzoeker ook wat betreft de maatschappelijke positie van zijn broers geheel niet kon overtuigen; (iii) verzoeker aldus niet aannemelijk maakte door zijn familie te zullen worden gedwongen toe te treden tot de Hashd al Shaabi; (iv) er bovendien geen sprake is van gedwongen rekrutering vanuit deze milities zelf; (v) verzoekers medische en psychologische toestand voor de gedane vaststellingen geen



verklaring kan bieden; (vi) verzoekers documenten (waaronder het bij het verzoekschrift gevoegde en in het verzoekschrift geciteerde schrijven van Fedasil) geen afbreuk kunnen doen aan de gedane vaststellingen.

De motieven die omtrent het voorgaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Verzoeker voert ter weerlegging van deze vaststellingen bovendien geen dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich er immers toe zijn eerdere verklaringen te herhalen, de nadruk te vestigen op de neergelegde documenten en de conclusies die in de bestreden beslissing aan zijn verklaringen en documenten worden verbonden te ontkennen. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de concrete vaststellingen die worden gedaan in de bestreden beslissing. Bijgevolg blijven deze vaststellingen onverminderd gehandhaafd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde en bijgebrachte (rechtsplegingsdossier, stukken 1 en 13) als de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stukken 7, 9 en 12) en de in het administratief dossier (map 'landeninformatie') opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd.

Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk.

De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Iraakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Iraakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Iraakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Iraakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het betoog in verzoekers aanvullende nota is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund.

De COI Focus Irak aangaande de veiligheidssituatie in Bagdad van 23 juni 2016 bevindt zich weldegelijk in het dossier.

In zoverre verzoeker daarnaast de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van de blog Musings on Iraq tracht te ondermijnen, dient te worden opgemerkt dat deze bron weldegelijk als betrouwbaar kan worden aangemerkt. Deze bron wordt immers geciteerd door diverse objectieve, gezaghebbende en betrouwbare organisaties en bronnen. Zo wordt deze geciteerd in het rapport van het UK Home Office dat verzoeker als stuk 21 bij de aanvullende nota voegt (p.17). Tevens wordt deze blijkens het stuk 23 bij de aanvullende nota geciteerd door onder meer CNN, the Christian Science Monitor, the National, the Centre for Strategic and International Studies, the Institute for the Study of War, All Iraq News Agency, diverse kranten in Irak en diverse boeken over Irak. Bovendien is het niet ernstig van verzoeker om enerzijds de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van Musings on Iraq in twijfel te trekken doch om anderzijds wel te stellen dat er met de conclusies die deze persoon trekt rekening gehouden moet worden.

De verwijzing naar de val van Fallujah is niet dienstig aangezien verzoeker van Bagdad afkomstig is.

De verwijzing naar de situatie van de IDP's die in Bagdad verblijven is evenmin dienstig aangezien verzoeker afkomstig is uit Bagdad en niet als IDP kan worden aanzien.

Ook verzoekers verwijzing naar een aantal arresten van de RvV is *in casu* niet dienstig. Het arrest nr. 172 676 en het arrest nr. 187 850, waarin overgegaan werd tot een erkenning van de vluchtelingenstatus, hadden betrekking op individuele asioldossiers. Dient te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

In de betrokken dossiers werd bovendien geoordeeld dat de verklaringen van de betrokkenen weldegelijk geloofwaardig waren en dat zij aangetoond hadden dat zij een persoonlijk risico op vervolging liepen bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst. Verzoeker toont geenszins aan zich in een vergelijkbaar geval te bevinden nu zijn relaas en zijn problemen reeds hoger ongeloofwaardig werden bevonden. In het arrest nr. 169 112, daterend van 6 juni 2016, werd geoordeeld dat er indertijd onvoldoende actuele informatie voorhanden was om een inschatting te maken van de veiligheidssituatie in Bagdad. Dit is in het onderhavige dossier niet het geval.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4.6. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of ernstige schade heeft ondervonden. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS